

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dilluns 19 de Abril de 1897

Núm. 3.245

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 3'50
a provincies trimestre.
Extranjer y Ultramar
Anuals, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, 6 (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals
llibrerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofre, carrer Ju-ju-ra, 6.
No s' retornen los originals encara que no s' publiquin.

SECCIÓ DOCTRINAL

S' IMPOSA

Ja que existeix—quan menys de nom—la «Acadèmia de la Llengua Catalana», que ho fassi de fets, uniformant d' una vegada l' escriptor del català d' avuy, sens menys-preu dels sabits autors de las diferents gramàtiques que s' han publicat, sent algunes d' elles recomenables, demostrantne sos autors haver fet un estudi—no 'l suficient—de la fonètica catalana.

La importancia que adquireix cada dia més tot lo que s' escriu en nostra cadenciosa llengua ho reclama, y, aixís acabariam ab nostres enemics de si es ó no es idioma la parla de Catalunya, puig salta á la vista que de trenta quatre periòdichs que veuen llum en català cada hui usa l' ortografia que li ve més be, quan nos contradiu en un mateix treball en prosa ó en vers empleant l' article *el* ó *lo* y ab lo neutre *lo* confondrel. Com també nos trobem confosos al suprimir la *H* de la paraula *amic* y que á mon entendre fora mes natural escriure *amic* y aixís no faria cap variació aen fement *amiga*, de *amarg* *amarga*, de *ting* *tinga*, de *sacrilleg* *sacrillega* etc. y al arribar aquí faig punt, deixant á altra més ben tallada ploma que la meua, esgrimar aquest difícil assumptu que tan de bè ha de reportarnos lo dia que s' implantí.

Fará uns dos anys que ab gran satisfacció vegerem lo cartell dels Jochs Florals de Barcelona, anunciar un valió premi, en metàlich, á la millor gramàtica del català d' avuy, ofrena del gran patrici y docte prelat de la Seu vigatana, que tant de bé ha fet y espera encare més la Pàtria; puig vingué la festa y 'l tal premi no s' adjudicà—com era d' esperar aquell any—degut á la prematura del temps ab que s' feu públich los desitjs del restaurador del cenobi de Ripoll; dich mal, se concedí un *accessit* al excelent gramàtich Pompeu Fabre; pero no n' hi ha prou, no s' ha de dormir un sobre 'ls llores en lleita llyta guanyats si nó que de nou ha d' estudiar, per ferse mereixedor del premi á que tants aspiran.

Als mestres en *Gay-saber* los hi toca de plé aquesta important cuestió. Ells més ningú avuy son los indicats per tractar tal com se mereix la cosa. Ells que ab sos valiosos treballs l' han colocat á la altura envejosa en que s' trova, son los únichs que tenen lo poder de donarhi forma fácil y de pràctica resolució.

L' *Avenç* nos ha donat mostra d' una ortografia que, fenthi unas petitas observacions tal volta siga de las conegudas la més edequada, seguintla la de *La Tramontana* per sa precisió, mereixent especial atenció la del regionalista *La Veu de Catalunya* y la del popular setmanari *La Esquella de la Torratxa*, puig ab tants y ben escrits periòdichs hi ha material y de sobres per unificar en l' escriptura, lo conreu de la dolça parla de Frederich Soler.

Diferents vegadas, de tan trascendental assumptu s' ha tractat entre l' element jove, que tan poderosament pot contribuir á son desenrotllament, y sempre hem vist que sense l' esforç dels vells será picar en ferro fret. Donchs ja que tenim sentat aquest precedent, los que estimém de tot cor lo bon nom de nostra idolatrada Catalunya, los que entusiastas nos esforsem y afanyosos sembrém arreu los ideals sanitosos del Regionalisme, cridém l' atenció al particular á tots los bons catalans que, sota 'ls plechs d' una mateixa bandera defensin la uniformació de nostre idioma nacional á ensemps que imposarse més y més cada dia al polítich centralisme que 'ns acapara.

A la llyta donchs! Lo misto está llensat al paller! Den fassi que s' comuniqui y s' consomi, despertant l' interés d' aquells fills, que com diu lo poeta:

Quant la mare va endolada
es quant creix l' amor als fills

S. BORRUT Y SOLER.

Barcelona 17 Abril 1897.

CRONICA REGIONAL

Al objecte de que 'ls nostres caixistas pogan disfrutar de la diada d' avuy, demà no s' publicarà Lo SOMATENT.

Nos ha visitat lo primer número de nostre estimat company *La Renaixensa*, que com deyam en la nostra edició d' ahir, veu la llum pública á la important vila de Vendrell.

D' ella res podém dir á nostres lectors que no ho sápigam: vé á continuar l' obra embastada per la germana seva de Barcelona secuestrada per un senyor *Henojoso* á qui 'l català, cada vegada que 'l llegeix, li fa sobrevenir un atac de nervis y 'l home no està per morir-se; vé á despertar en lo cor dels catalans lo dormit amor á la patria; vé, en una paraula, á cantar las gestas de Catalunya, y tota la campanya va dirigida á reivindicar á la Patria endogallada per un abominant centralisme.

La Renaixensa, de Vendrell, res fa que se sápigam es *La Renaixensa* de Barcelona; los qui escrivian aquesta, escriuben aquella.

Ni la persecució ni las denuncias han esverat á nostres bons y estimats companys qui tenen conciencia de lo que fan y saben que Catalunya, ara més que may, necessita, tal vegada lo sacrifici dels seus fills que més l' estiman, pera obrirse pás en lo concert dels pobles y salvarse de la bancarrota que amenaça á la desditzada Espanya, de la premsa patriòtera y dels imprevisors Cánovas y Morlessin.

Nostra sincera enhorabona á *La Renaixensa*; y als nostres companys que la escriuen, lo mateix avuy que ahir, saben que en las columnas de Lo SOMATENT, hi trobaran sempre resó las sevas sanas doctrinas, que son las nostras, y han de ser las de tots ios catalans.

Los partits de pilota jugats ahir á la tarde en lo Fronton Reusense atragueren al mateix molt número d' aficionats.

Després del petit partit ó sia del de joves pelotaris á 25 tantos, se jugá lo que anomenan gran ó sia á 50 tantos entre la parella Belouqui y Altamira contra Gamborena é Illana.

Lo partit resultá de fortas emocions rivalisant las dos parellas en sa tasca pera emportarse la victoria que definitivament s' adjudicá á la que vestia lo trajo blanch, Gamborena é Illana.

L' héroe del partit fou Gamborena; lo seguí Altamira y ocupá 'l tercer lloch Belouqui.

Illana en los dos primers tercís pifá molts pilotas. Lo partit d' ahir pot calificarse d' entre 'ls més bons lo millor que s' ha jugat en nostre frontón.

Aquesta tarde tindrà lloch un partit á 50 tantos entre 'ls pelotaris ab que compta la empresa.

Ab respecte á la agregació dels pobles del plá de Barcelona á la capital escriu *La Renaixensa*:

«Ja s' poden donar per satisfetas... totas aquellas personas que tant s' han interessat per la agregació. Aquesta es un fet. Mes observis: s' ha conseguit no per la convicció repesada del país, no perque després d' un estudi detingut sobre del terreno s' hagi arribat á créurela necessaria tant pera 'ls interessos de Barcelona com pera 'ls interessos dels pobles del voltant. S' hi ha arribat senzillament perque 'l govern necessita diners, perque ho han demanat los cacichs de Barcelona que pesan més que 'ls cacichs dels pobles, y allá ahont tot te de passar per l' alambí dels expedients que may s' acaban, perque may s' estudian, are s' hi ha arribat ab un salt de trapessi... y... deixemho corre tot: lo govern te diners y Barcelona te agregació.

Pero no es una vergonya que tot lo de Catalunya s' tinga de resoldre d' aquesta manera? Hi ha Corts ó no n' hi ha en aquesta espellifada nació que fassin lleys pera la salut y prosperitat de las regions espanyolas y per la vida dels seus pobles? Es que no s' te per res ja la opinió del país y la dels diputats, y tot s' ha

de guanyar are á salto de mata ó per lo favor dels ministres?

Quín rebaixament més gran d' un país! Quín escándol! Quinas complacencias! Quinas miserias més de baix imperi! Mes los fins santifican als medis, com diu molta gent cada dia, y endevant las atxas. Aquestas atxas las durán los barcelonins que vagin á rebre á la estació als almozávers del Ajuntament que al cap del modern de Flor (vulgo senyor Nadal) han anat á Madrid y combatre per la prosperitat d' aquesta terra. Piquéu de mans quan arribin y victorejélos, que á ells, á las sevas influencias particulars, se deurà la agregació dels pobles á Barcelona. Que aquestas son las conquistas dels héroes catalans d' are.

Nosal res desde aquest indret de Catalunya 'ns adherim al públich entusiasme del partit d' en Morlessin. Gloria als inclits varons que enalteixen la terra nostra plantant las Barras catalanas en l' Hotel de Paris de la Puerta del Sol! Llahor y gloria!»

Suposém que las autoritats locals haurán prés ja las sevas midas pera que cap de las molts families d' aquesta ciutat que avuy se trasladan al camp á menjar la tradicional mona, se trobi á son retorn ab casa desembrassada.

Es una broma aquesta de las que no entran en las del dia.

Las funciones que la companyia cómic dramática que dirigeix l' aplaudit actor don Francisco Fuentes doná ahir á la tarde y nit en lo Teatre Fortuny, se vegeren favorescudas per bastanta concurrencia.

Las obras posadas en escena «*Maria del Carmen*» y «*Mancha que limpia*» dels célebres dramaturgs Feliu y Codina y Joseph Echegaray, obtingueren acertada interpretació y foren molt aplaudidas.

Ab respecte á la primera «*Maria del Carmen*», es una llástima que la empresa la posés tan aviat en escena, si ho havia de fer en funció de tarde, puig es una obra que per las bellesas que conté, y per no ser gastada en nostre públich, mereixia mes distinció de la que no se li ha dispensat.

Confíem en que 'l senyor Fuentes abundan en las nostras ideas encara nos la posará en escena algún dia á la nit.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Vicens.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Demá á las nou del matí s' acabará una Missa en honor de S. Anton de Padua á impulsos d' una persona devota; y á las 7 de la tarde se dará la benedicció papal en Ntra. Sra. del Carme y desseguida s' farà la funció setmanal de Sant Anton.

Sant de demá.—Santa Inés.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Companyia cómic-dramática
del primer actor y director

Don Francisco Fuentes

Funció pera avuy.—3.ª d' abono.—Primera representació de la comedia en quatre actes y cinch cuadros, original de Georges Ohnet, y arreglada á la escena espanyola: FELIPE DERBLAY.—Lo juguet cómic en un acte titulat LA PRIMERA POSTURA.

Demá dimars tindrà lloch l' estreno del magnífich drama de D. Joaquín Dicenta, EL SEÑOR FEUDAL.
Entrada á localitat 3 rals.—Id. al Paradís 2.

A tres cuarts de 9 en punt.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

